

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ע"ג ע"א

פרשת אחרי מות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ע"ב ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּשָׂרֵיהֶן לָאוּ אֵינוֹן דִּילִיָּה, וְאַשְׁתְּמוּדְעָן דְּכָלְהוּ מִסְטָרָא דְּמִסְאָבוּתָא אַתְיִין, וְאַסִּיר
לְאַתְחַבְרָא בְּהוּ, וְלֹאֲשַׁתְעִי בְּהַדִּיָּהוּ, בְּמַלּוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאַסִּיר לְאוּדְעָא לְהוּ מְלִי
דְּאוּרִיָּתָא, בְּגִין דְּאוּרִיָּתָא כָּלָא שְׂמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכָל אֶת דְּאוּרִיָּתָא,
מִתְקַשְׂרָא בְּשְׂמָא קְדִישָׁא. וְכָל מָאן דְּלֹא אֶתְרָשִׁים בְּרִשְׁמָא קְדִישָׁא בְּשָׂרִיָּה, אָסִיר
לְאוּדְעָא לִיָּה מְלָה דְּאוּרִיָּתָא. וְכָל שְׂכָן לְאַשְׁתְּדִלָּא (נ' א' לאסתכלא) בִּיָּה.

תרגום לעברית

וּמִשּׁוּם כָּךְ, כָּל אוֹתָם שְׂלֹא רְשׁוּמִים בְּרִשְׁם הַקְּדוֹשׁ בְּשָׂרָם, הֵם אֵינָם שְׁלוֹ, וְנוֹדְעִים
שְׂכָלָם מִצַּד הַטְּמְאָה הֵם בָּאִים, וְאַסּוּר לְהִתְחַבֵּר עִמָּהֶם וּלְדַבֵּר עִמָּם בְּדִבְרֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְאַסּוּר לְהוֹדִיעֵם דְּבָרֵי תוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה כְּלָה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל אוֹת
שֶׁל הַתּוֹרָה נִקְשְׂרֶת לִשְׁם הַקְּדוֹשׁ. וְכָל מִי שְׂלֹא רְשׁוּם בְּרִשְׁם הַקְּדוֹשׁ בְּשָׂרוֹ, אָסּוּר
לְהוֹדִיעוֹ דְּבַר תּוֹרָה, וְכָל שְׂכָן לְהִתְעַסֵּק (לְהַסְתַּכֵּל) עִמּוֹ.

רבי שמעון פתח, (שמות יב) זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו, וכתוב וכל עבד איש וגו'. וכתוב תושב ושכיר לא יאכל בו. ומה פסחא דאיהו בשרא למיכלא, על דאתרמיז במלה קדישא, אסיר לכל הני למיכל ביה, ולמיהב להו למיכל, עד דאתגזרו. אורייתא דהיא קדש קדשים (דקדישא) שמה עלאה דקודשא בריה הוא, על אחת כמה וכמה.

תרגום לעברית

רבי שמעון פתח, (שמות יב) זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו, וכתוב וכל עבד איש וגו', וכתוב תושב ושכיר לא יאכל בו. ומה פסח שהוא בשר למאכל, על שגזרנו בדבר קדוש אסור לכל אלה לאכל בו ולתת להם לאכל עד שימולו - התורה שהיא קדש קדשים (של קדשים), השם העליון של הקדוש ברוך הוא, על אחת כמה וכמה.

טקסט הזוהר

רבי אלעזר שאל לרבי שמעון אבוהי, אמר ליה, הא תנינן אסור ללמד תורה לעובדי כוכבים ומזלות, ושפיר אתערו חבריאי דבבל, דכתיב, (תהלים קמז) לא עשה כן לכל גוי, אבל כיון דאמר מגיד דבריו ליעקב, אמאי חקיו ומשפטיו לישראל. אמר ליה, אלעזר תא חזי, זכאין אינון ישראל, דחולקא עלאה קדישא דא נטע בהו קודשא בריה הוא, דכתיב, (משלי ד) כי לקח טוב נתתי לכם, לכם, ולא לעמין עובדי עבודה זרה.

תרגום לעברית

רבי אלעזר שאל את רבי שמעון אביו. אמר לו, הרי שנינו שאסור ללמד תורה לעובדי כוכבים ומזלות, ויפה העירו החברים מבבל, שכתוב לא עשה כן לכל גוי. אבל כיון שאמר מגיד דבריו ליעקב, למה חקיו ומשפטיו לישראל? אמר לו, אלעזר, בא ראה, אשריהם ישראל שהחלק העליון הקדוש הזה נטע בהם הקדוש ברוך הוא, שכתוב כי לקח טוב נתתי לכם, לכם ולא לעמים עובדי עבודה זרה.

ובגין דאיהי גניזא עלאה יקירא, שמייה ממש, אורייתא כלא סתים וגליא, ברזא דשמייה. ועל דא, ישראל בתרין דרגין אינון, סתים וגליא, דתנינן תלת דרגין אינון מתקשרן דא בדא, קודשא בריך הוא, אורייתא, וישראל. וכל חד, דרגא על דרגא, סתים וגליא. קודשא בריך הוא דרגא על דרגא, סתים וגליא. אורייתא הכי נמי סתים וגליא. ישראל הכי נמי דרגא על דרגא, הדא הוא דכתיב, (תהלים קמז) מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל. תרי דרגין אינון, יעקב וישראל, חד גליא, וחד סתים.

תרגום לעברית

ומשום שהיא גנוזה עליונה נכבדה, שמו ממש, התורה כלה נסתר ונגלה בסוד של שמו, ועל כן ישראל הם בשתי דרגות, נסתר ונגלה. ששנינו, שלש דרגות הן שנקשרות זו בזו: הקדוש ברוך הוא, תורה וישראל. וכל אחת דרגה על דרגה, נסתר ונגלה. הקדוש ברוך הוא דרגה על דרגה, נסתר ונגלה. התורה גם כן נסתר ונגלה. ישראל גם כן דרגה על דרגה. זהו שכתוב (תהלים קמז) מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל. שתי דרגות הן - יעקב וישראל, אחד גלוי ואחד נסתר.

טקסט הזוהר

מאי קא מיירי. אלא כל מאן דאתגזר ואתרשים בשמא (נ'א ברשומא) קדישא, יתבין ליה באינון מלין דאתגליין באורייתא, כלומר, מודיעין ליה ברישי אתוון, ברישי פרקין, יתבין עליה חומרא דפקודי אורייתא, ולא יתיר, עד דיסתלק בדרגא אחרא, הדא הוא דכתיב מגיד דבריו ליעקב (ליעקב שפיר). אבל חקיו ומשפטיו לישראל, דאיהו בדרגא עלאה יתיר. וכתיב (בראשית לה) לא יקרא שמך עוד יעקב וגו'. חקיו ומשפטיו לישראל, אלין רזי אורייתא ונמוסי אורייתא, וסתרי אורייתא, דלא יצטרכון לגלאה אלא למאן דאיהו בדרגא עלאה יתיר כדקא חזי.

מה זה אומר? אלא כל מי שנמול ונרשם בשם (ברשם) הקדוש, נותנים לו באותם דברים שהתגלו בתורה, כלומר, מודיעים לו בראשי אותיות ובראשי פרקים, נותנים עליו חמרה של מצוות התורה, ולא יותר, עד שיתעלה לדרגה אחרת. זהו שכתוב מגיד דבריו ליעקב (ליעקב יפה). אבל חקיו ומשפטיו לישראל, שהוא בדרגה יותר עליונה, וכתוב (בראשית לב) לא יקרא שמך עוד יעקב וגו'. חקיו ומשפטיו לישראל, אלו סודות התורה והנהגות התורה וסתר תורה, שלא יצטרכו לגלות אלא למי שהוא בדרגה יותר עליונה כראוי.

טקסט הזהיר

ומה לישראל האי, לעמין עובדי עבודה זרה על אחת כמה וכמה, וכל מאן דלא אתגזר ויהבין ליה אפילו את זעירא דאורייתא, כאלו חריב עלמא, ומשקר בשמא דקודשא בריה הוא, דכלא בהאי תליא, ודא אתקשר, דכתיב, (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי.

תרגום לעברית

ומה לישראל כזה, לעמים עובדי עבודה זרה על אחת כמה וכמה. וכל מי שלא נמול ונותנים לו אפילו אות קטנה של התורה, כאלו החריב עולם ומשקר בשמו של הקדוש ברוך הוא, שהכל תלוי בזה, וזה בזה נקשר, שכתוב (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי.

טקסט הזהיר

תא חזי, כתיב (דברים ד) וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל. לפני בני ישראל שם, אבל לשאר עמין לא שם. בגין כך דבר אל בני ישראל. (ויקרא כ) ואל בני ישראל תאמר. וכן כלהו. ינוחון אבהן דעלמא, אינון הלל ושמאי, דהכי אמרו לאונקלוס, ולא אודעו ליה מלה דאורייתא עד דאתגזר.

בא ראה, כתוב וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל. לפני בני ישראל שם, אבל לשאר העמים לא שם. משום כך דבר אל בני ישראל. (ויקרא ב) ואל בני ישראל תאמר. וכן כלם. ינוחו אבות העולם, הם הלל ושמאי, שכה אמרו לאונקלוס, ולא הודיעו לו דבר תורה עד שנמול.

טקסט הזהיר

ותא חזי, מלה קדמא דאורייתא, דיהבין לינוקי, אל'ף בי"ת, דא מלה דלא יכלין בני עלמא לאדבקא בסוכלתנו, ולסלקא ליה ברעותא, וכל שכן למלא בפומיהון. ואפילו מלאכי עלאי, ועלאי דעלאי, לא יכלין לאדבקא, בגין דאינון סתימין דשמא קדישא. ואלף וארבע מאה וחמש רבב דעלמין, כלהו תליין בקוצא דאל'ף, ושבעין ותריין שמהן קדישין גליפין באתווי רשימין, דקיימו בהו עלאי ותתאי, שמיא וארעא, וכורסייא יקרא דמלכא, תליין מסטרא חדא לסטרא חדא, דפשיטותא דאלף, קיומא דעלמין כלהו, וסמכין דעלאין ותתאין ברזא דחקמתא.

תרגום לעברית

ובא ראה, הדבר הראשון של התורה שנותנים לתינוקות אל'ף בי"ת, זה דבר שאין בני העולם יכולים להשיג בשכלם ולהעלותו ברצון, וכל שכן לדבר אותו בפיהם, ואפילו מלאכים עליונים ועליוני העליונים אין יכולים להשיג, כי הם נסתרות השם הקדוש. ואלף וארבע מאות וחמש רבבות של עולמות, כלם תלויים בקוצו של אל'ף, ושבעים ושנים שמות קדושים חקוקים באותיותיו רשומים, שעמדו בהם עליונים ותחתונים, שמים וארץ, וכסא הכבוד של המלך, תלויים מצד אחד לצד אחד, שפשיטות האלף קיומם של כל העולמות, ותומכים של עליונים ותחתונים בסוד החכמה.

ושבילין סתימין, ונהרין עמיקין, ועשר אמירן, כלהו נפקין מההוא קוצא תתאה דתחות
אלה. מכאן ולהלאה שארי לאתפשטא אלה בבית. ולית חושבון לחכמתא דהכא
אתגליף.

תרגום לעברית

ושבילים נסתרים ונהרות עמקים ועשר אמירות, כלם יוצאים מאותו קוץ תחתון
שתחת האלה. מכאן ולהלאה מתחיל להתפשט אלה בבי"ת, ואין חשבון לחכמה
שנחקקה כאן.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ע"ג ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

בגיני

תרגום לעברית

משום כך התורה היא הקיום של הכל ואמונת הכל, לקשר קשר של האמונה זה עם זה
כראוי. ומי שנמול, נקשר באותו קשר האמונה. ומי שלא נמול ולא נקשר בו, כתוב בו
(ויקרא כב) וכל זר לא יאכל קדש. (שמות יג) ועל ערל לא יאכל בו. שהרי התעוררה
רוח הטמאה שמצדו, ובא להתערב בקדשה. ברוך הרחמן שהפריד את ישראל בגיו,
רשומים ברשם קדוש, מהם ומזהמתם. עליהם כתוב, (ירמיה כ) ואנכי נטעתיך שורק
כלה זרע אמת. ומשום כך, (מיכהז) תתן אמת ליצקב, ולא לאחר. תורת אמת, לזרע
אמת. בא רבי אלעזר ונשקו על ידו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

